

РЕШЕНИЕ

№ 96

гр. Перник, 16 юли 2012 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, в публично съдебно заседание проведено на единадесети юли през две хиляди и дванадесета година в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

при секретаря Т.М.***, като разгледа докладваното от съдията адм. дело № 84 по описа на съда за 2012г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на А. *** срещу заповед с рег. № 102 от 16.02.2012 г. на Директора на ОД на МВР-Перник. С атакуваната заповед жалбоподателя е назначен на длъжност старши полицаи в „Охрана на обществения ред” на група „Охранителна полиция” към Районно управление „Полиция” гр.Радомир, считано от 20.02.2012 г..

В жалбата се застъпва, че извършената проверка е тенденциозна и административния орган не е дал възможност за участие на жалбоподателя в административното производство. Твърди, че са нарушени административно производствените правила и материалното право, с оглед на което моли заповед рег. № 102 от 16.02.2012г. да бъде отменена, като незаконосъобразна. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата Директор на ОД на МВР-Перник, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата като я намира за неоснователна. Представя писмено становище, в което подробно се обосновава твърдението, че оспорената заповед е правилна и законосъобразна. При издаването ѝ са спазени изискванията на материалния закон и административно производствените правила, поради което не са налице основания за отмяна по смисъла на чл.146 от АПК.

Административен съд – Перник, след като прецени събраните по делото доказателства и становищата на страните по реда на чл.168, ал.1 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок, от страна която има право и интерес от обжалването, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е основателна.

Със заповед № 13 от 05.01.2012г. Директорът на ОД на МВР е разпоредил да се извърши оценка на изпълнението на длъжността на служители в МВР между които е жалбоподателя. Със заповедта е определен поименен числов състав на комисията, която да извърши оценката. Тази заповед е сведена до знанието на А.Г.,*** които на 13.01.2012г. е положил своя подпис и е уведомен. В изпълнение на заповедта комисията е попълнила карта за оценка на изпълнението на длъжността за едногодишен период от време, като крайната оценка под която комисията е сложила своите подписи

е 11 точки. Отчетено е, че през този период служителят няма отличия и награди, както и че няма наложени наказания. На 17.01.2012г. Г. е запознат с оценката на изпълнение на длъжността и на 23.01.2012г. е депозирал в ОД на МВР писмени възражения по направените констатации. Видно от становище с рег. № 2172 от 03.02.2012г. комисията е разгледала възраженията и е приела същите за неоснователни. На 17.01.2012г. комисията е изготвила справка до директора на ОД на МВР с предложение да се приложи разпоредбата на чл. 191, ал. 1, т. 3 от ЗМВР. С рег. № 2807 от 15.02.2012г. до директора на ОД на МВР е постъпило предложение за назначаване на държавен служител по реда на чл. 191, ал. 1, т. 3 и ал. 2 от ЗМВР. Предложението изхожда от началник сектор "ПП" при ОД на МВР. Въз основа на така описаната фактическа обстановка, която се възприема от доказателствата събрани в хода на административното производство и приети като доказателства в съдебното производство е издадена оспорената заповед рег. № 102 от 16.02.2012 г. на Директорът на ОД на МВР-Перник, с която на основание чл. 186 ал.1 във вр. с чл. 191 ал.1 т.3 от ЗМВР е назначил полицай А.Г.Г.,*** младши автоконтрольор I степен в група „Организация на движението, пътен контрол и превантивна дейност” на сектор „Пътна полиция”, към отдел „Охранителна полиция”при Областна дирекция на МВР гр.Перник, категория Е-I степен на длъжност старши полицай в „Охрана на обществения ред” на група „Охранителна полиция” към Районно управление „Полиция” гр. Радомир, считано от 20.02.2012 г.. Предмет на съдебен контрол е законосъобразността на тази заповед.

Основанието, на което жалбоподателят е бил назначен на друга длъжност, в рамките на притежаваната категория в системата на МВР, съгласно чл. 191, ал.1, т. 3 от ЗМВР са установени незадоволителни резултати в служебната дейност въз основа на оценка на изпълнение на длъжността. Начинът на извършването ѝ, с оглед прилагане на това основание за назначаване е строго регламентиран в разпоредбата на чл. 175 от ПП на ЗМВР. Нормативно определени са и критериите, по които същата следва да бъде извършена. От доказателствата, съдържащи се в преписката по делото, е видно, че комисията е извършила проверката, като е дала оценка по всеки от визираните в нормата на чл. 175, ал. 3 от ПП на ЗМВР критерии. Посочено е, че са съобразени и изискванията за заеманата длъжност, залегнали в длъжностната характеристика. Видно от съставения във връзка с оценката по чл. 175 от ПП на ЗМВР протокол, комисията е вписала, че е съобщила относимите факти и обстоятелства, които са довели до формиране на крайния резултат от оценяването.

Периодът за оценяване е от 13.10.2010 г. до 13.10.2011 г.. За проверявания период е отбелязано, че полицай А.Г.*** няма отличия и награди. Не са му налагани и дисциплинарни наказания. Критериите за оценка, разгледани от Комисията са съобразени с Методиката за оценка на изпълнението на длъжността от държавните служители в МВР, обявена със Заповед № Из-1831 от 10.10.2006г. на Министъра на МВР. Комисията е оценила изпълнението на заеманата от жалбоподателя длъжност, като е посочила броя точки в съответната графа. Общата оценка е 11 т., крайната оценка също е 11 точки. Съгласно чл. 17 от Методиката за оценка на изпълнението на длъжността от държавните служители в МВР при получена крайна оценка от 7 до 12 точки включително са налице незадоволителни резултати от изпълнението на служебните задължения, определени в длъжностната характеристика на държавния служител по смисъла на чл. 191, ал.1, т.3 от ЗМВР.

На 17.01.2012г. жалбоподателят е запознат с оценката на комисията, като е депозирал възражение на 23.01.2012 г. срещу нея. От становище рег. № 2172 от 03.02.2012г. е видно, че Комисията е разгледала възраженията и намерила, че същите са неоснователни. Последвало е предложение рег.№ 2807 от 15.02.2012г. на гл. инспектор

П.С.*** - Началник на сектор „ПП” при ОД на МВР-Перник, относно назначаване на държавен служител на равностойна длъжност в рамките на притежаваната категория. В предложението са цитирани всички документи относно изготвянето на оценката дала основание да се осъществи назначаване по реда на чл.191, ал.1, т.3 от ЗМВР. На 17.02.2012 г., полицаи А.Г.*** е подписал Акт за встъпване в длъжност, съгласно заповед № 102/16.02.2012 г.. Подписан е и протокол от същата дата за запознаване с длъжностната характеристика на заеманата длъжност.

Въз основа на изложеното настоящия състав намира, че оспорваната заповед е издадена в писмена форма от компетентния административен орган по чл. 186, ал. 1 от ЗМВР, поради което не са налице основания за отмяна в условията на чл. 146, т. 1 и т. 2 от АПК.

По отношение на нарушение на административно производствените правила следва да се приеме, че е налице такова нарушение. За да се пристъпи към издаване на заповед по чл. 191, ал. 1, т. 3 от ЗМВР трябва да са установени незадоволителни резултати в служебната дейност, които се обективират в извършена оценка на изпълнението на длъжността. Начинът на извършването е строго регламентиран в разпоредбата на чл. 175 от ПП на ЗМВР. Нормативно определени са и критериите, по които същата следва да бъде извършена. Оценката за изпълнение на длъжността следва да се извърши от комисия, която се назначава от Директора на ОД на МВР. Такава заповед е издадена на 05.01.2012 г., с рег. № 13 и е определена комисия, която да осъществи процедурата по чл. 175 от ПП на ЗМВР. Заповедта е постановена във връзка със справка рег. № 24962 от 28.12.2011 г.. В изготвената справка, комисия назначена със заповед № 1301/14.10.2011 г. на Директора на ОД на МВР гр.Перник, предлага да се назначи комисия, която да извърши оценка на изпълнението на длъжността на държавните служители за период от една година и се прецени назначаването им по реда на чл.191, ал.1, т.3 от ЗМВР. Комисията, назначена със заповед № 13, е извършила оценка на изпълнението на длъжността, заемана от жалбоподателя и е подписала Карта за оценка на изпълнението на длъжността /по образец/. Като част от производството по издаване на заповедта по чл. 191, ал. 1, т. 3 от ЗМВР оценката, представляваща волеизявление на комисията по чл. 175, ал. 2 от ПП на ЗМВР е акт на помощен орган, изразяващ становището му за начина на изпълнение на служебните задължения, съгласно нормативно определените критерии за това. Действията по изготвянето ѝ са част от процедурата по издаване на подлежащия на обжалване индивидуален административен акт, чиято законосъобразност се преценява само с оглед спазване на административнопроизводствените правила по изготвянето ѝ, но изводите в оценката като цяло не подлежат на обсъждане, отделно от административната заповед за назначаване.

Проблема в настоящия казус е в следните насоки: Първо следва да се отговори има ли изпълнение на чл. 175, ал. 7 от ПП на ЗМВР. Съгласно цитираната алинея постъпилите възражения се обсъждат в предложението по чл. 174, ал. 1. В конкретиката на казуса следва да се отбележи, че предложението за назначаване се прави от прекия ръководител на служителя и именно на него е вменено задължението да обсъди постъпилите възражения. Безспорно по делото и видно от становище рег. № 2172 от 03.02.2012г. комисията назначена да извърши оценката на изпълнението е разгледала депозираното възражение вх. № 1393 от 23.01.2012г. от полицаи Г. и е приела, че е неоснователно. Видно от предложението по чл. 174, ал. 1 от ПП на ЗМВР с рег. № 2807 от 15.02.2012г. е, че лицето, от когото произхожда предложението директно е цитирало становището и не е обсъждан от него този въпрос. Нормата предвиждаща, че предложението за назначаване следва да произхожда от прекия ръководител не е самоцелна и според разбиранията на състава друг освен прекия ръководител не може да

се суброгира в негови права и задължения. То следователно в случая е налице нарушение на чл. 175, ал. 7 от ПП на ЗМВР и предложението по чл. 174, ал. 1 от ПП на ЗМВР е немотивирано. Като задължителна част от административната процедура по издаване на акт по чл. 191, ал. 1, т. 3 от ЗМВР следва да се приеме, че е налице съществено нарушение на административно производствените правила, а от там и на материално правните норми.

На второ място от доказателствата по делото се установява, че според приложената типова длъжностна характеристика рег. № 11181/19.10.2010 г. за длъжността полицай/старши полицай, каквато е и длъжността на жалбоподателя, същият е с пряк ръководител началника на група/звеното и съответно се оценява от него. От типова длъжностна характеристика с рег. № 11063/19.10.2010г. за длъжността началник група е видно, че тази длъжност е пряко подчинена на началника на сектора. Подчинени са му служителите от групата и той оценява тяхната дейност. От удостоверение с рег. № 11335 от 17.06.2012г. е видно, че А.Р.*** е назначен на длъжност Началник група "Организация на движението, пътен контрол и превантивна дейност" в сектор "Пътна полиция" към отдел "Охранителна полиция" в ОД на МВР-Перник. Въз основа на тези доказателства състава приема, че в случая пряк ръководител на жалбоподателя е А.Р.*** заемащ длъжността началник група. В конкретния случай предложението е изходило от Началник сектор "ПП" при ОД на МВР гр.Перник, за който липсват доказателства да е пряк ръководител по смисъла на чл. 174, ал. 1, т. 3 от ПП на ЗМВР. Предложението е изготвено от лице, което не е пряк ръководител на жалбоподателя по смисъла на чл.174, ал.1, т.3 от ППЗМВР. При тази фактическа установеност, решаващият състав намира, че при издаването на заповед № 102 от 16.02.2012 г. са допуснати нарушения на административната процедура установена в ЗМВР и ППЗМВР, които са от категорията на съществените нарушения и са достатъчно основание за отмяна на акта.

На следващо място, но не и по значимост не е спазено и изискването на чл.191, ал.2, т.2 от ЗМВР, според който: "Назначаването по ал. 1 се извършва при спазване на следните условия: служителят да отговаря на изискванията за заемане на новата длъжност и новата длъжност да е в същото населено място и по възможност в същата структура, а при липса на такава длъжност - и в друго населено място или структура на МВР." При издаването на заповед № 102/16.02.2012 г. на Директора на ОД на МВР в структурата на Областната дирекция е имало свободни щатни бройки от категория "Е" на територията на гр.Перник. Това обстоятелство се установява от приложена по делото справка рег. № 6541 от 10.04.2012 г. изготвена от Началник отдел "Човешки ресурси" при ОД на МВР. В тази връзка е и заповед № К-1381/14.02.2012 г. на Министъра на вътрешните работи, според която е обявен конкурс за 34 вакантни длъжности от категория "Г" и "Е" в Областна дирекция на МВР гр.Перник, каквато категория притежава жалбоподателя. Не се споделя възражението на процесуалния представител на административния орган относно обстоятелството, че свободните щатни бройки са обявени за заемане чрез конкурс на 13.02.2012 г. и към датата на издаването на атакуваната заповед не са налице свободни бройки на територията на гр.Перник. Обявяването на конкурсна процедура не е основание да се приеме, че щатните бройки са заети, което да обоснове назначаването на жалбоподателя на служба в РУП гр.Радомир, т.е. в друго населено място. Дори да допуснем, че органът с издаването на оспорвания акт е целял да извади жалбоподателя от ежедневното му обкръжение и да предотврати укоримо поведение, най-малкото уронващо престижа на службата, /каквото не е установила комисията видно от справка с рег. № 24962 от 28.12.2011г., но която справка е сложила началото на административното производство/, то настоящия състав намира, че е допуснато нарушение на чл. 59, ал. 2,

т. 4 от АПК. Макар да е обемна преписката по издаването на заповед №102/16.02.2012 г. на Директора на ОД на МВР същата не дава яснота относно конкретните мотиви послужили за издаването ѝ. Единственото многократно повторено изречение е изискването от закона “незадоволителни резултати от изпълнението на служебните задължения определени в длъжностната характеристика”. Това обаче не е достатъчно, тъй като за да бъде мотивиран един акт, той следва да съдържа фактическите основания, които обосновават приложението на конкретната правна норма, а в конкретиката на казуса същите не се излагат в административната преписка.

Допуснатите нарушения на процедурата по издаване на административния акт, са основание за отмяната му, тъй като са от категорията на съществените. Те са повлияли върху крайния резултат за правилно приложение на материалния закон. Поради това е налице основание по чл. 146, т.3 от АПК за отмяна на административния акт.

С оглед изхода на спора и при съевременно формулиране за присъждане на разноси, такива се дължат от страна на административния орган и същите са в размер на 10лв., представляващи държавна такса за образуване на делото. По делото е представен и договор за правна защита и съдействие, но в същия не е вписано адвокатско възнаграждение, поради което и не се присъжда такова.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 предл. второ от АПК, съдия при Административен съд гр.Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на А.Г.Г.*** заповед рег. № 102 от 16.02.2012 г. на Директора на ОД на МВР-Перник, с която на основание чл.186, ал.1 във вр. с чл. 191, ал. 1, т. 3 от ЗМВР Г. е назначен на длъжност старши полицай в „Охрана на обществения ред” на група “Охранителна полиция” към Районно управление „Полиция” гр.Радомир.

ОСЪЖДА Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи Перник да заплати на А. *** разноси по делото в размер на 10лева.

Решението подлежи на обжалване, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: /п/